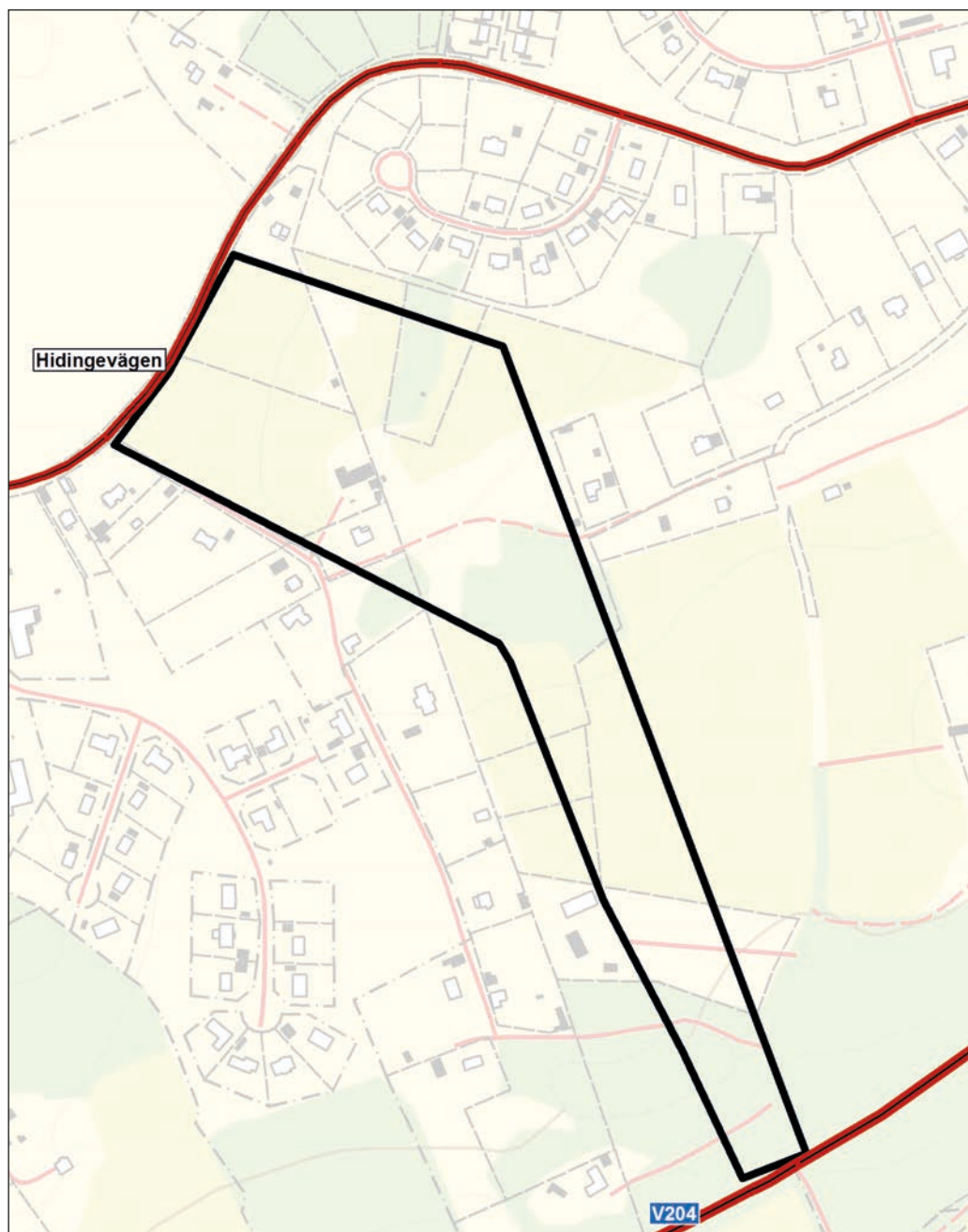

Mellan två vägar

– arkeologisk utredning i Lanna

Hidinge Lanna 1:15 m.fl., Hidinge socken, Lekebergs kommun, Örebro län

Johnny Rönngren

ARKEOLOGGRUPPEN AB RAPPORT 2016:63

ARKEOLOGISK UTREDNING ETAPP 1

Mellan två vägar – arkeologisk utredning i Lanna

Hidinge Lanna 1:15 m.fl., Hidinge socken, Lekebergs kommun, Örebro län

Johnny Rönngren

Lst dnr 431-579-2016

ARKEOLOGGRUPPEN I ÖREBRO AB
Drottninggatan 11, 702 10 Örebro
Telefon 019-609 04 10

www.arkeologgruppen.se
arkeologgruppen@arkeologgruppen.se

© 2016 Arkeologgruppen AB

Arkeologgruppen rapport 2016:63

Författare Johnny Rönngren

Grafisk form Nina Balknäs@Högtorps Diverse

Omslagsfoto Utredningsområdet (svart ram)
mellan Hidingevägen i norr och väg 204 i söder.

Kartor ur allmänt kartmaterial, © Lantmäteriet Dnr R50223371_160001

Innehållsförteckning

Sammanfattning	5
Inledning	5
Bakgrund och kulturmiljö	5
Syfte	7
Metod och genomförande.....	8
Resultat	9
Kart- och arkivstudier	9
Objektbeskrivningar	13
Tolkning - utredningsområdet	
under förhistorisk och historisk tid.....	18
Utvärdering av resultaten	
i förhållande till undersökningsplanen	21
Referenser	22
Tekniska och administrativa uppgifter.....	23

Figur 1. Karta över trakten kring Lanna med den aktuella undersökningsplatsen markerad med en svart cirkel. Skala 1:250 000.

Sammanfattning

Inför anläggandet av en ny väg mellan väg 204 och Hidingevägen i Lanna har Arkeologgruppen AB utfört en arkeologisk utredning etapp 1.

Utredningsområdet var 9 hektar stort och bestod av mestadels åker- och ängsmark med enstaka träddungar och täta bestånd av slyskog. Vid den arkeologiska utredningen som innefattade kart- och arkivstudier samt en fältinventering påträffades sammanlagt elva objekt varav två bedömdes vara fornlämningar, fem bedömdes som övriga kulturhistoriska lämningar och fyra bedömdes som möjliga fornlämningar.

Fornlämningarna utgjordes av en redan känd hållkista i en stensättning (Hidinge 2:1) och en tidigare okänd täkt.

De övriga kulturhistoriska lämningarna utgjordes av ett röjningsröse, två stenmurar och två stenbrott.

De möjliga fornlämningarna utgjordes av två rösen, vilka inte kunde uteslutas att de utgjordes av två stensättningar som blivit övertäckta av odlingssten, och två grav- och boplatslägen som sammanlagt var 50 000 kvadratmeter stora.

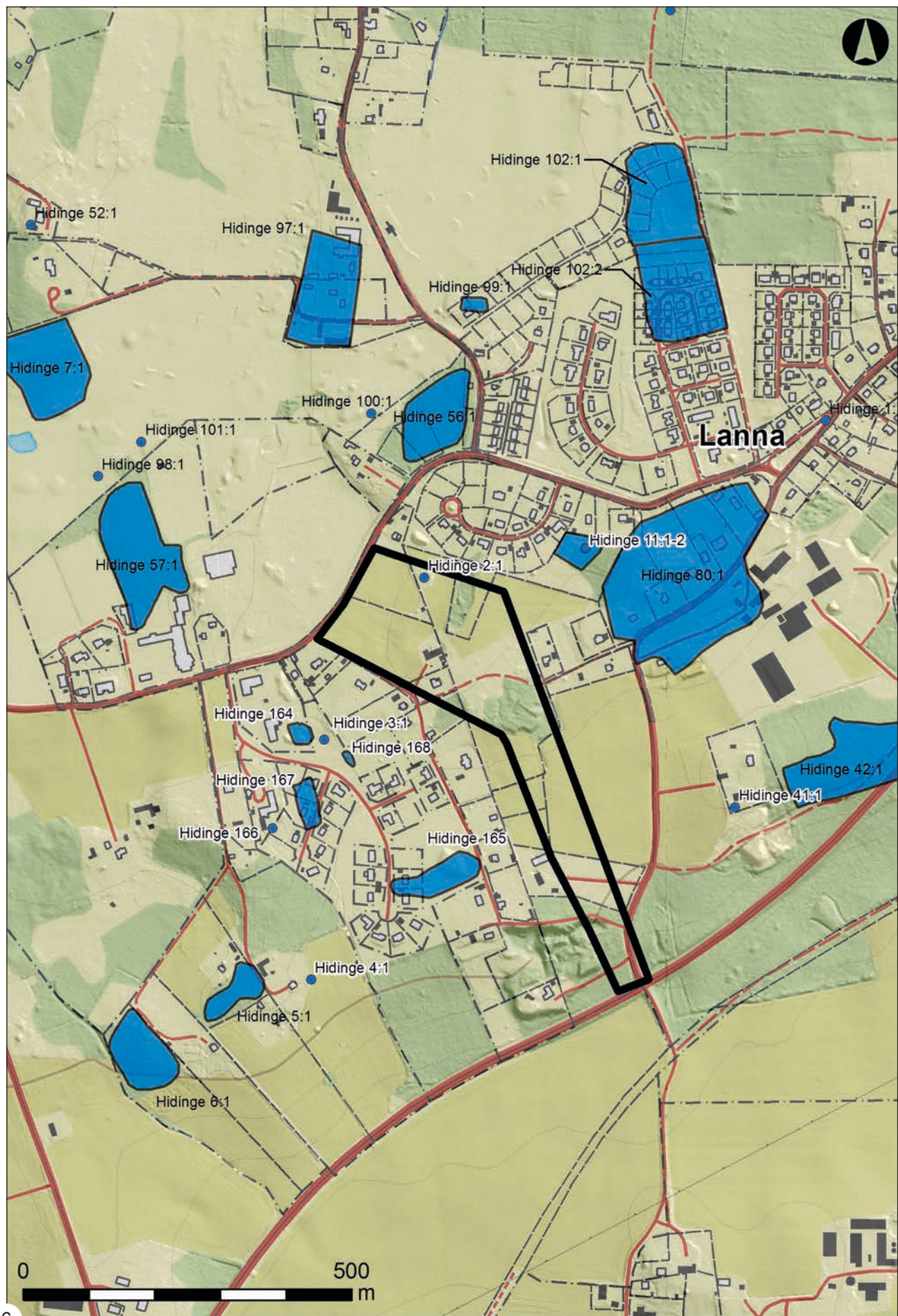
Inledning

Med anledning av att Lekebergs kommun planerade att bygga en ny väg mellan väg 204 och Hidingevägen fick Arkeologgruppen AB i uppdrag att utreda om okända lämningar kunde komma att beröras av arbetsföretaget. Utredningsområdet var cirka 800 meter långt och mellan 65 till 200 meter bred och innefattade mark som främst nyttjades som åker- och hagmark.

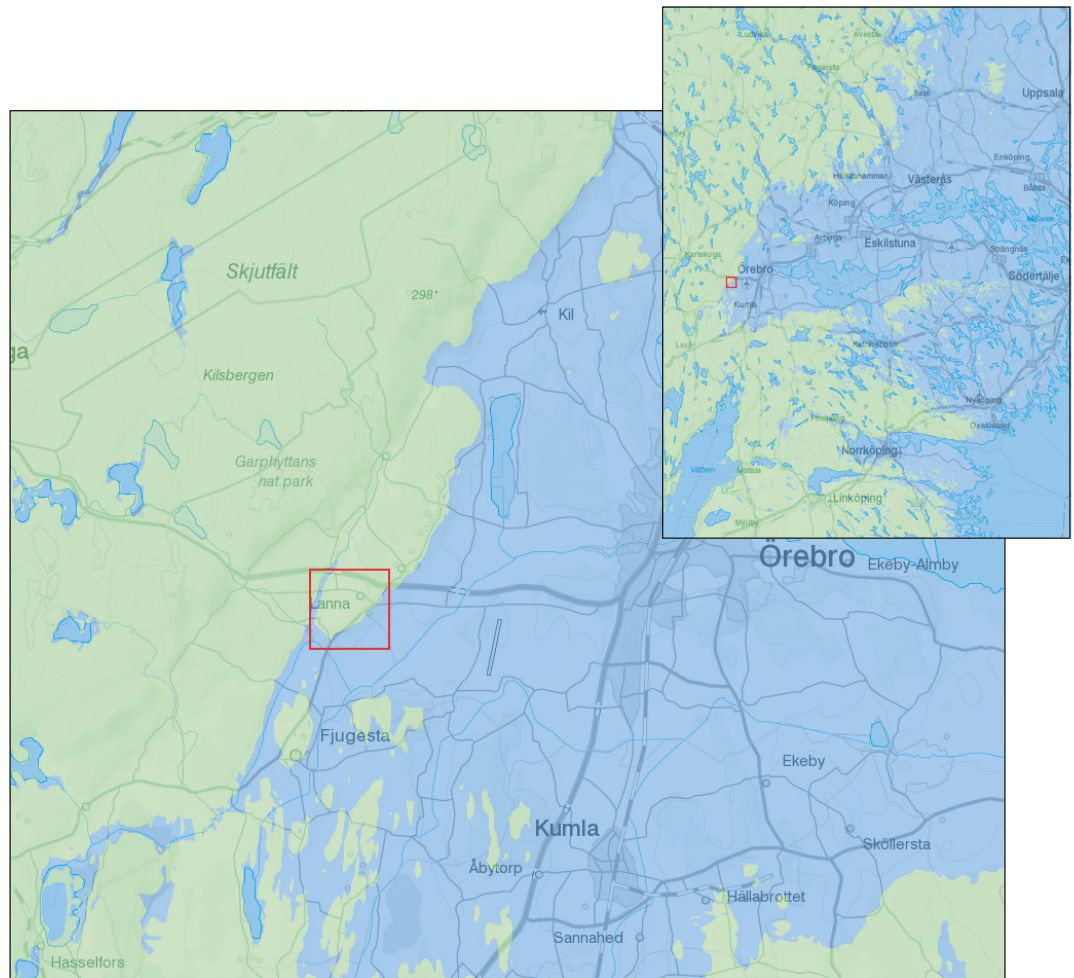
Fältinventeringen utfördes den 26 augusti år 2016.

Bakgrund och kulturmiljö

Den nya infartsvägen mellan väg 204 och Hidingevägen planeras att anläggas strax väster om det framväxande samhället Lanna. Utredningsområdet var 9 hektar stort och bestod till största delen av åker- och hagmark. I områdets centrala del fanns en yta där tät sly växte över ett igenfyllt stenbrott. Även i söder och i områdets norra del påträffades stenbrott där tät sly växte runtom brotten. Höjden över havet är omkring 70 meter i områdets södra del och 85 meter i norr, vilket innebär att området för omkring 9 000–8 000 år sedan avtäcktes och först utgjorde en ö som sedermera blev en bred udde som låg i direkt anslutning till Ancylushavet. Under tiden för hållkistornas uppförande kring 2000 f.Kr. hade Hjälmaran avsnörts från Mälaren och Östersjön. Då utgjordes markerna sydöst om Lanna av sjöar och våtmarker som torrlades först under sent 1800-tal i och med Hjälmarsänkningen och grävprojektet med Kvismare kanal.

Figur 2. Utdrag ur fastighetskarta med utredningsområdet markerad med svart ram. Fornlämningar med vit bakgrundstext nämns i texten och utgör grav- eller boplatser. Övriga lämningar utgörs främst av fossil åkermark och röjningsrösen. Skala 1:8 000.

Figur 3. Vattennivån var 70 meter över havet kring 7000 f. Kr. vid platsen kring Lanna då vattnet sjönk undan. Utredningsområdet är lokaliserat på sydöstra sidan om en udde vid foten av Kilsbergen. I infälld karta syns samma plats ur ett större perspektiv.

Inom utredningsområdet fanns en registrerad fornlämning i form av en hällkista i stensättning (Hidinge 2:1). Hällkistan lokaliserades vid fältinventeringen och bestod av en stensättning som var 12 meter i diameter med en hällkista i mitten. Lämningen var skadad och enbart ett fåtal hällar stod på ursprunglig plats med de andra urplockade.

I närområdet finns ytterligare fyra hällkistor registrerade (Hidinge 3:1, 4:1, 41:1, 168:1), inom en yta om 1 000x700 meter.

År 2010 utfördes en större arkeologisk utredning strax väster om det aktuella utredningsområdet. Då påträffades tre boplatslämningar i området (numera registrerade som Hidinge 164, 165 och 167). Dessa boplatslämningar daterades till 7000 f. Kr., 200 f. Kr. och 550 e. Kr.. Samtliga förundersöktes och är numera borttagna (se Karlenby & Knabe 2011).

Vid utredningen år 2010 påträffades även en tidigare okänd hällkista i ett sökschakt (Hidinge 168:1).

Även områden med fossil åkermark och röjningsrösen finns i nära anslutning till utredningsområdet (Hidinge 5:1, 6:1, 7:1, 12:1, 13:1, 42:1, 56:1, 57:1 och 102). År 2001 förundersöktes Hidinge 7:1 och 102:1, vilka utgjordes av två röjningsröseområden där Hidinge 102:1 daterades till sen historisk tid och Hidinge 7:1 daterades till medeltid (Johannessen 2001). I beskrivningen till Hidinge 42:1 anges att flera utav röjningsrösena kan utgöra äldre gravar som blivit täckta med odlingssten (se Fornsök).

Vidare finns Lanna bys äldre bytomt (Hidinge 80:1) registrerad enbart 130 meter öster om utredningsområdet. Byn var ursprungligen en radby som bestod av fem gårdar, vilka splittrades i och med Laga skiftet under 1830-talet.

Syfte

Syftet med utredningen var att utreda om det fanns synliga fornlämningar eller möjliga grav- och boplatsslagen, vilka ej är synliga ovan mark, inom utredningsområdet. En rapport skulle författas i syfte att utgöra ett underlag för den fortsatta hanteringen av ärendet.

Metod och genomförande

Utredningen utgjordes av arkiv- och litteraturstudier, kartanalyser samt en fältinventering. Kart- och arkivstudierna genomfördes i de digitala arkiven. De omfattade en genomgång av Fornsök samt en kontroll av eventuella tidigare utredningar eller undersökningar i området. Det historiska kartmaterialet analyserades i Lantmäteriets historiska kartarkiv som finns tillgängligt på nätet. Detta innefattade Rikets allmänna kartverk, Lantmäteristyrelsens kartarkiv samt Lantmäterimyndighetens kartarkiv. En sökning i Svenskt Diplomatarium på Riksarkivet genomfördes i syfte att spåra eventuella medeltida namnkopplingar. Statens Historiska Museums fynddatabas användes i syfte att spåra eventuella arkeologiska lösfynd i området.

Ettapp 1 innefattade även en fältinventering vilket innebar att en okulär besiktning av utredningsplatsen utfördes för att bedöma lämpliga boplatsslagen samt identifiera lämningar som var synliga ovan mark.

Resultat

Objnr	Lämningstyp	Antikvarisk bedömning
1	Hällkista med stensättning	Fornlämning (Hidinge 2:1)
2	Röjningsröse	Övrig kulturhistorisk lämning
3	Röjningsröse/grav	Möjlig fornlämning
4	Röjningsröse/grav	Möjlig fornlämning
5	Stenmur	Övrig kulturhistorisk lämning
6	Stenmur	Övrig kulturhistorisk lämning
7	Brott/täkt	Övrig kulturhistorisk lämning
8	Brott/täkt	Fornlämning
9	Brott/täkt	Övrig kulturhistorisk lämning
10	Grav- och boplatssläge	Möjlig fornlämning
11	Grav- och boplatssläge	Möjlig fornlämning

Kart- och arkiv studier

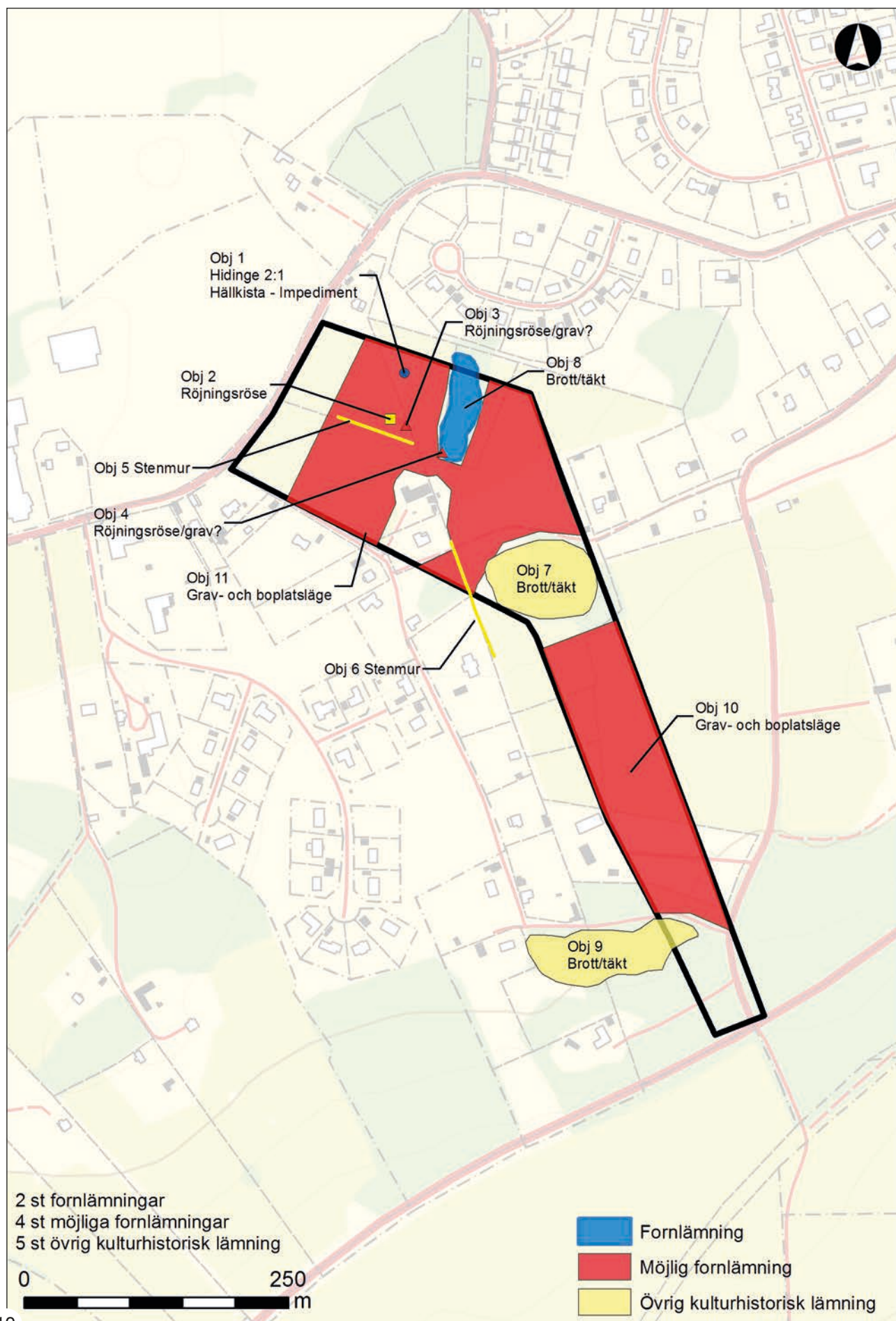
Lanna by utgjorde innan laga skifte, en radby med fem tomter kallade Norrgård (A), Västergård (B), Mellangård (C), Nästegård (D) och Södergård (D) (LMS 1780: S29-20:2). Av dessa var alla utan Norrgårdens tomt bebyggd.

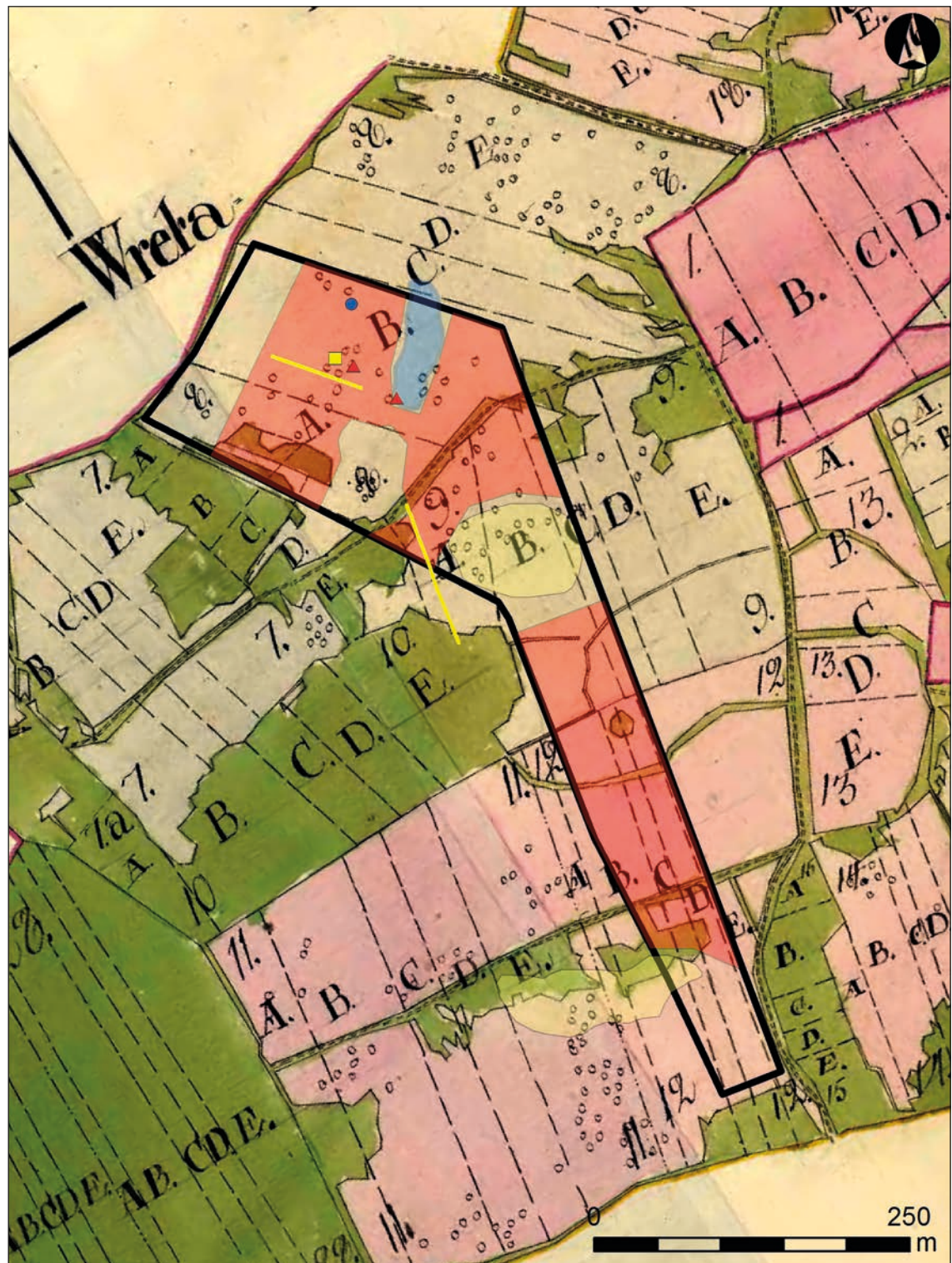
I och med laga skifte flyttas Västergården till det läge som gården i fastigheten Lanna 1:28 har idag, belägen inom utredningsområdet. Dessförinnan var utredningsområdet under historiskt tid obebyggd och utgjorde byns inägor med mestadels åkermarker, uppdelade mellan byns gårdar.

Både storskifteskartan från år 1780 och laga skifteskartan från år 1830 visar att utredningsområdets centrala och norra yta har haft stora ytor med röjningsrösen i åkermarken. Vid fältinventeringen kom tre röjningsrösen att påträffas (se objekt 2, 3, 4), varav två bedömdes vara möjliga gravar. En tidigare utförd arkeologisk undersökning av röjningsrösen (Hidinge 7:1 och 102:1–2) 350 meter norr om utredningsområdet visade att rösena hade tillkommit under medeltid och sen historisk tid (Johanssen 2001). Anläggandet av röjningsrösen hade därmed pågått under en lång period i området och det finns därmed möjlighet att objekt 3 och 4 utgör äldre gravar som blivit övertäckta med odlingssten (se objekt 10 och 11).

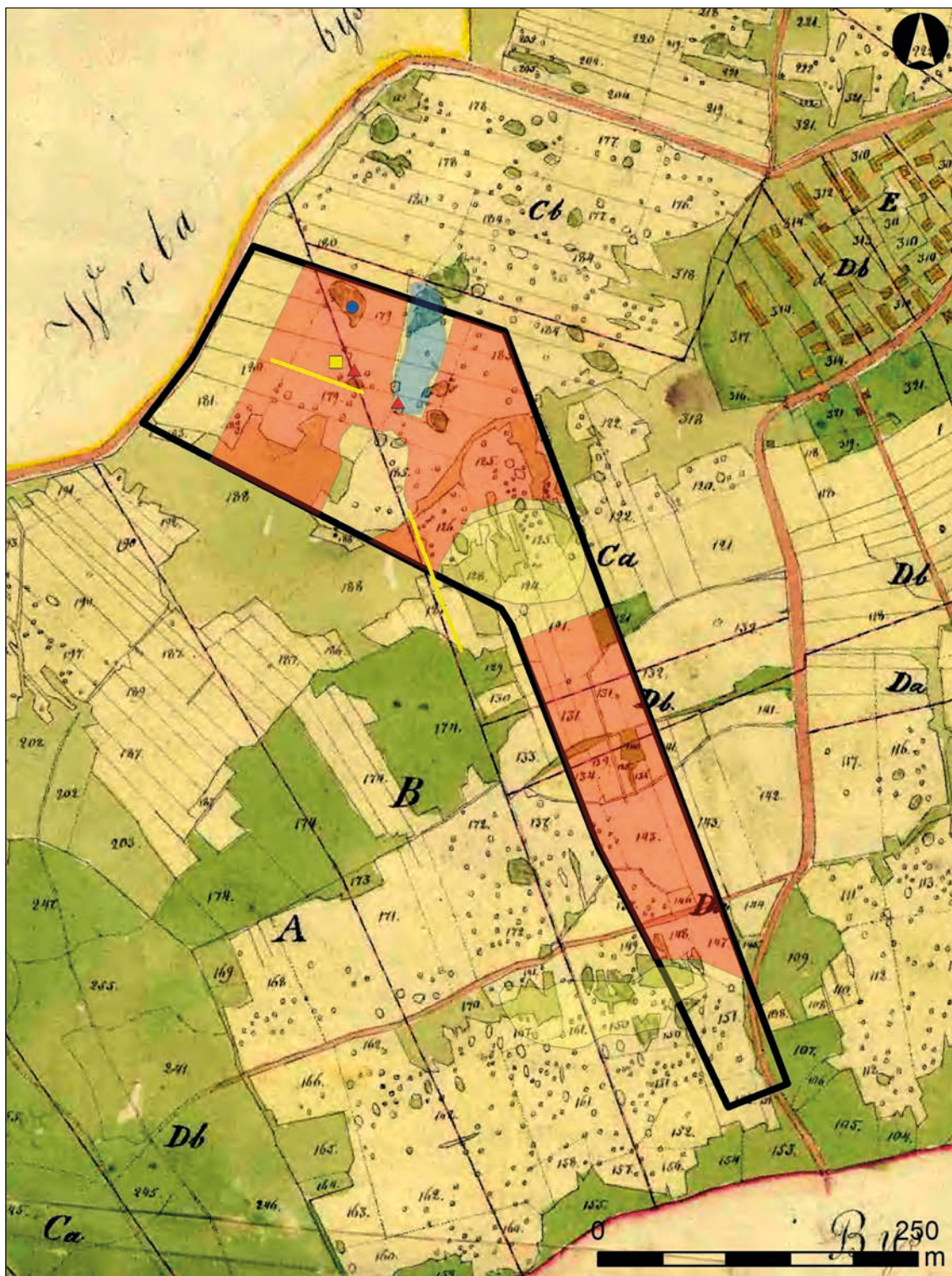
Vid fältinventeringen påträffades två sträckor med stenmurar (se objekt 5 och 6). Vid kartöverlägg passade båda in i gränser som etablerades i och med laga skifte år 1830, vilket därmed anger den äldsta möjliga dateringen för stenmurarna.

Vidare påträffades tre stenbrott/täkter vid fältinventeringen (objekt 7,

Figur 5. Utredningsområdet och objektens läge i förhållande till storskifteskartan från år 1780. I områdets norra halva är ett flertal rösen utritade på åkrarna. Skala 1:5 000.

Figur 6. Utredningsområdet och objektets läge i förhållande till storskiftes kartan från år 1830. I områdets norra halva är ett flertal rösen utritade på åkrarna. De inmätta stenmurarna passar in på nyetablerade gårds- och skiftesgränser. Samfälligheten Hidinge-Lanna SAMF:1 har bildats och nyttjades som grustag. Skala 1:5 000.

8 och 9). Objekt 8 bedöms utgöra en fornlämning och är äldre än stenbrotten som utgör objekt 7 och 9, vilka istället bedöms vara övriga kulturhistoriska lämningar. Objekt 8 är belägen inom en samfällighet, och brottet har utifrån kartstudier tillkommit under tiden kring år 1830. I en arbetsskiss från år 1831 har lantmätaren i arbetsskissen för laga skifteskartan skrivit "Grustag" inom ytan för samfälligheten, Hidinge-Lanna SAMF:1 (se LMA akt: 18-hid-68). Förmodligen är grustaget relativt nytt, eller i en planeringsfas då samma område i renritningen är markerad som åkermark med två impediment (LMS: S29-20:3). Troligen påbörjades arbetet med grustaget i åkerimpedimenten och kom sedermera att omfatta hela samfälligheten. De två andra stenbrotten har tillkommit under 1900-talet.

Objektbeskrivningar

OBJEKT 1. HÄLLKISTA, HIDINGE 2:1 – FORNLÄMNING

Figur 7. Enbart ett fåtal stående hållar finns kvar av hällkistan som är urplockad och bevuxet med tät sly. Foto från öster av Leif Karlenby.

Hällkista i stensättning, tidigare känd och registrerad i Fornsök som Hidinge 2:1. Lämningen överensstämmer i stora delar med beskrivningen i Fornsök. Stensättningen var 12 meter i diameter och 0,8 meter hög. I mitten var hällkistan belägen i nordnordöst-sydsydvästlig riktning, med tre stående hållar i dess östra sida. Enligt beskrivningen i fornsök skulle även den västra sidans hållar vara stående vid inventeringstillfället år 1955. Emellertid kunde dessa inte observeras vid den aktuella inventeringen och lämningen har blivit ytterligare skadad i sen tid. Flata kalkhållar påträffades någon meter väster om stensättningen och utgjorde troligen rester efter hällkistan som blivit urplockade.

Hällkistan var belägen i ett impediment som var bevuxet med sly och hällkistan var svår att överblicka. Samma åkerimpedimentet är synligt även på kartor från 1800- och 1700-talet.

OBJEKT 2. RÖJNINGSRÖSE – ÖVRIG

KULTURHISTORISK LÄMNING

Röjningsröse vid åkerkant. Omkring 6 meter i diameter och 0,3 meter hög bestående av stenar som var 0,2–0,6 meter i storlek.

OBJEKT 3. RÖJNINGSRÖSE ELLER GRAV – MÖJLIG FORNLÄMNING

Röjningsröse eller möjlig grav. Röset påträffades övermossad, dolt av tät sly som försvårade bedömningen av lämningen. Röset var 7x4 meter i diameter, 0,7–0,8 meter hög bestående av stenar 0,2–0,7 meter i storlek. I lämningens norra del hade en jordkällare anlagts som troligen skadat delar av röset.

Det går inte att utesluta att en äldre stensättning eller hållkista döljs under röjningssten som byggts på en eventuell stensättning under historisk tid.

OBJEKT 4. RÖJNINGSRÖSE ELLER GRAV – MÖJLIG FORNLÄMNING

Röjningsröse eller möjlig grav. Kraftigt övervuxet med buskage som gjorde bedömningen svår. Omkring 5 meter i diameter, cirka 0,3 meter hög med stenar som var 0,2–0,4 meter i storlek.

Det går inte att utesluta att en äldre stensättning eller hållkista döljs under röjningssten som byggts på ett eventuellt stensättning under historisk tid.

OBJEKT 5. STENMUR – ÖVRIG KULTURHISTORISK LÄMNING

Stenmur, 75 meter lång, 1,2 meter bred. Muren består av två skift, skal-mur med större stenar ytterst. Bland stenarna påträffas både naturstenar och flata kalkhällar. Stenmuren stämmer överens med gränslinje som är synlig i Laga skifte karta från år 1830. Stenar har möjligen tagits från äldre intilliggande rösen, gravar, eller från den intilliggande täkten (objekt 8).

OBJEKT 6. STENMUR – ÖVRIG KULTURHISTORISK LÄMNING

Stenmur, uppdelad i två delar, har öppning vid äldre gårdsväg. Sammanlagt var muren 120 meter lång. I övrigt är muren identisk med objekt 6. Överensstämmer också med gräns från laga skifte år 1830.

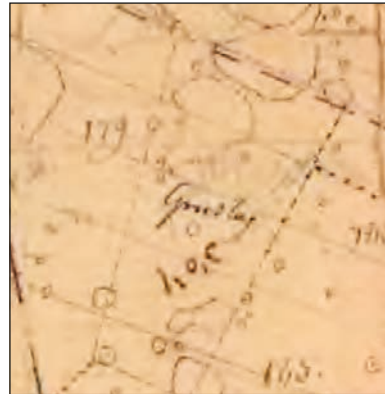
OBJEKT 7. STENBROTT/TÄKT – ÖVRIG KULTURHISTORISK LÄMNING

Stenbrott cirka 90x80 meter i storlek, bestående av ett igenfyllt dagbrott. Troligen har kalksten brutits på platsen. Runt det äldre dagbrottet finns flertalet högar med varpsten. Dagbrottet var enligt markägare 4–5 meter djup och inte vattenfyllt. Det fylldes igen under sent 1900-tal då en markägare var rädd att dennes hästar skulle falla ned. Utifrån kartstudier har brottet tillkommit efter år 1850. Är synligt i ekonomiska kartan från 1955. Enligt denna karta har brottet varit runt till formen, cirka 20 meter i diameter.

OBJEKT 8. STENBROTT/TÄKT – FORNLÄMNING

Stenbrott i samfällighet Hidinge-Lanna SAMF:1. 100x30 meter i nordöstlig-sydvästlig riktning. Består i ytterområdet av uppkastade spridda stenhögar med kalksten, i områdets centrala del är en svag sänka. Idag används platsen som hästhage, bevuxet med sly och buskage.

Bedöms som fornlämning då den tillkommit innan år 1850. I en karta uppritad år 1831 anges texten "Grustag" över samfälligheten.

Figur 9. Uppgiften om att samfälligheten nyttjats som täkt styrks av lantmätarens notering över ytan då denne skrivit "Grustag" på en karta från år 1831.

OBJEKT 9. STENBROTT/TÄKT – ÖVRIG KULTURHISTORISK LÄMNING

Stenbrott 170x50 meter i öst-västlig riktning, 5–6 meter djupt, vattensjuk i botten, delvis igenfylld med jord. Utifrån kartstudier har brottet tillkommit efter år 1850 och klassas som övrig kulturhistorisk lämning. Brottet är synligt i kartmaterialet först i 1955 års ekonomiska karta, och är vid det tillfället troligen nystartat. Dess slutgiltiga utbredning är synligt i 1981 års ekonomiska karta.

OBJEKT 10. GRAV- OCH BOPLATSLÄGE – MÖJLIG FORNLÄMNING

Grav- och boplatssläge 300x75 meter i nordvästlig-sydöstlig riktning, cirka 20 000 kvadratmeter. Objektet utgörs av en svag sydöstsluttning i sandig morän. I närområdet har ett flertal boplatsslämningar från ett flertal tidsperioder undersökts. Omkring 7000–5000 f. Kr. låg området i nära anslutning till vatten och platsen var en udde i Storhjälmaren. Detta sammantaget ger goda förutsättningar för att boplatsslämningar ska påträffas.

Figur 10. Vy över objekt 10, lokaliserad på åkermarken och fram till skogsbrynet. Foto från söder av Johnny Rönngren.

Figur 11. I kartan från år 1780 finns inom objekt 10 ett runt impediment utritad i åkermarken. Impedimentet finns även på kartan från år 1830 och betecknades "Backen", vilket kan antyda att det rör sig om en grav. Skala 1:2 000.

En möjlig grav kan finnas i objektets centrala del. Ytan har sedan 1600-talet utgjorts av åkermark. Emellertid är ett mindre impediment på omkring 20 meter i diameter utritat på kartor från åren 1780 och 1830. I kartbeskrivningen från år 1830 över impedimentet anges "Backen", vilket kan vara en äldre gravhög. Under 1900-talet har ytan slätats igen.

OBJEKT 11. GRAV- OCH BOPLATSLÄGE – MÖJLIG FORNLÄMNING

Grav- och boplatssläge 210x180, cirka 30 000 kvadratmeter stort.

Objektet utgörs av en svag sydöst sluttning i sandig morän, belägen vid "Lannahöjdens" krön. Ett flertal boplatsslämningar i närområdet har undersökts. Vid omkring 8000–7000 f.Kr. sjunker vattnet undan och platsen utgörs först av en ö som sedan blir en udde belägen i Storhjälmaren. Detta sammantaget ger goda förutsättningar för att boplatsslämningar ska påträffas.

I området påträffades en hällkista och vid inventeringen observerades ytterligare två lämningar som möjligen kan var gravrösen. Kartor från 1700- och 1800-tal anger att ytan är täckt av rösen, troligen odlingsrösen, men det går inte att utesluta att fler gravar, möjligen överplöjda, förekommer inom ytan.

Figur 12. På kartan från år 1780 är flera små cirklar utritade, vilket symboliserar rösen. Åkermarken betecknas som "Sand och håll åkrar". Frågan är om rösen är röjningsrösen eller övertäckta gravrösen. Skala 1:2 000.

Figur 13. Vy över boplatssläget inom objekt 11. Området nyttjas idag som betesmark. Inom området kan möjligen överplöjda röjningsrösen eller gravar i form av stensättningar finnas.

Tolkning - utredningsområdet under förhistorisk och historisk tid

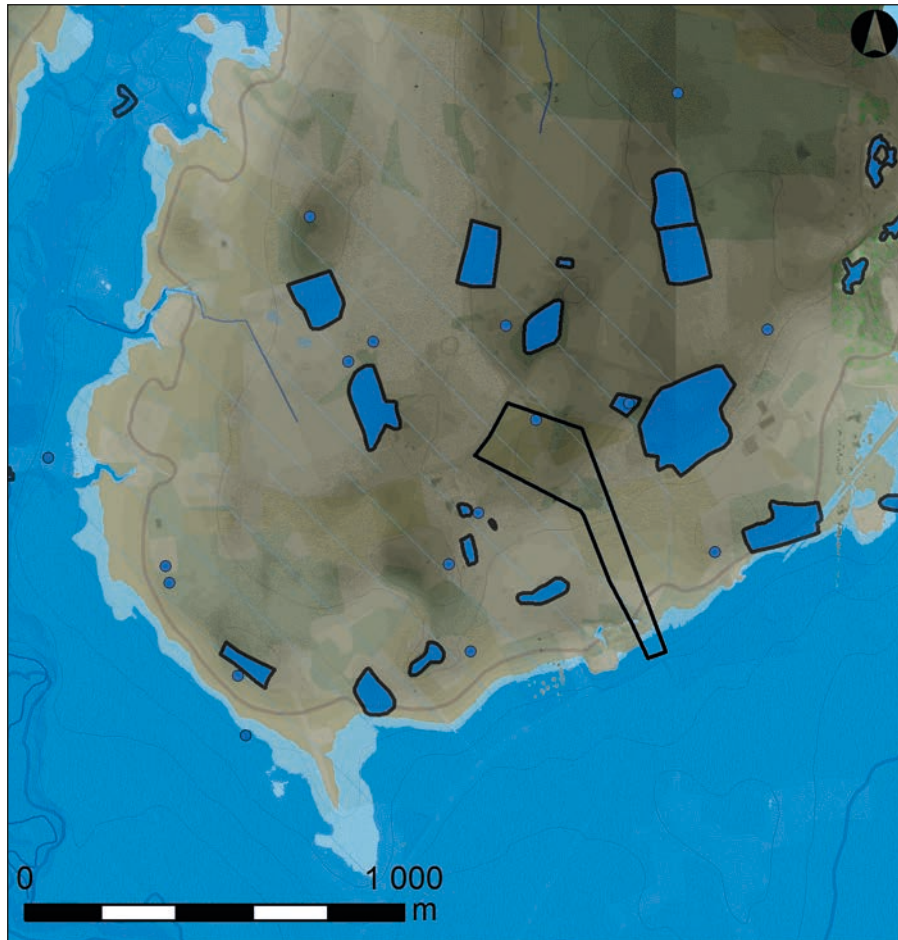
Under mellanstenåldern utgjordes höjden kring Lanna av en udde (kring 7000 f.Kr.), lokaliserad i vad som då var en kustremsa längs Ancylushavet. Väster om udden fanns fastlandet där Kilsbergen reste sig och låg an mot kustområdet som en hög skyddande vall. I öster låg havet öppet utan vare sig holmar eller skär som gav lä eller fick vågor nas kraft att brytas. Måhända var udden, eller åtminstone dess östra sida som vette mot havet, hårt vindpinad och slagen av havets vågor. Besökte man platsen under denna tid borde man ha tyckt bättre om uddens västra sida där man fann lä bakom Lannahöjden och där dessutom Svartån mynnade ut i havet efter att runnit genom Kilsbergen. Där fanns ett skyddat läge varifrån man kunde komma åt fångster från havet, floden och fastlandet.

Trots detta påträffades vid förundersökningen av Lanna 167, belägen 300 väster om utredningsområdet, en kokgrop som daterades till 7000 f.Kr. Det finns därmed stor sannolikhet att fler boplatslämningar från mellanstenåldern kan påträffas inom utredningsområdet. De skulle i sådana fall, likt kokgropen vid Hidinge 167, vara bland de äldsta av Närkes boplatser.

Under senneolitikum, även kallad bondestenåldern hade människornas överlevnadsstrategier likt platsen kring utredningsområdet förändrats. Under denna tid (cirka 2400–1500 f.Kr.), hade människorna övergått från ett nomadiskt liv som samlare och jägare till ett mer bofast liv där den huvudsakliga försörjningen skedde genom djurhållning och jordbruk. Under denna tid restes hällkistor i området kring Lanna. Hällkistorna är en gravtyp som består av kantställda hällar, resta så att de bildar en rektangulär kammare. Dessa kammare utgjorde inte gravplats för en enda individ, utan flera kom att begravas i dem, sittandes eller liggandes. Man återvände därmed till gravarna, och öppnade upp dem på nytt inför en ny begravning. I Lanna är hittills fem hällkistor kända. År 2010 påträffades en hällkista i ett sökschakt cirka 230 meter väster om utredningsområdet. Alla är anlagda på sluttningen. Med en sådan koncentration av hällkistor i området kan det inte uteslutas att fler okända, måhända överplöjda hällkistor finns inom utredningsområdet.

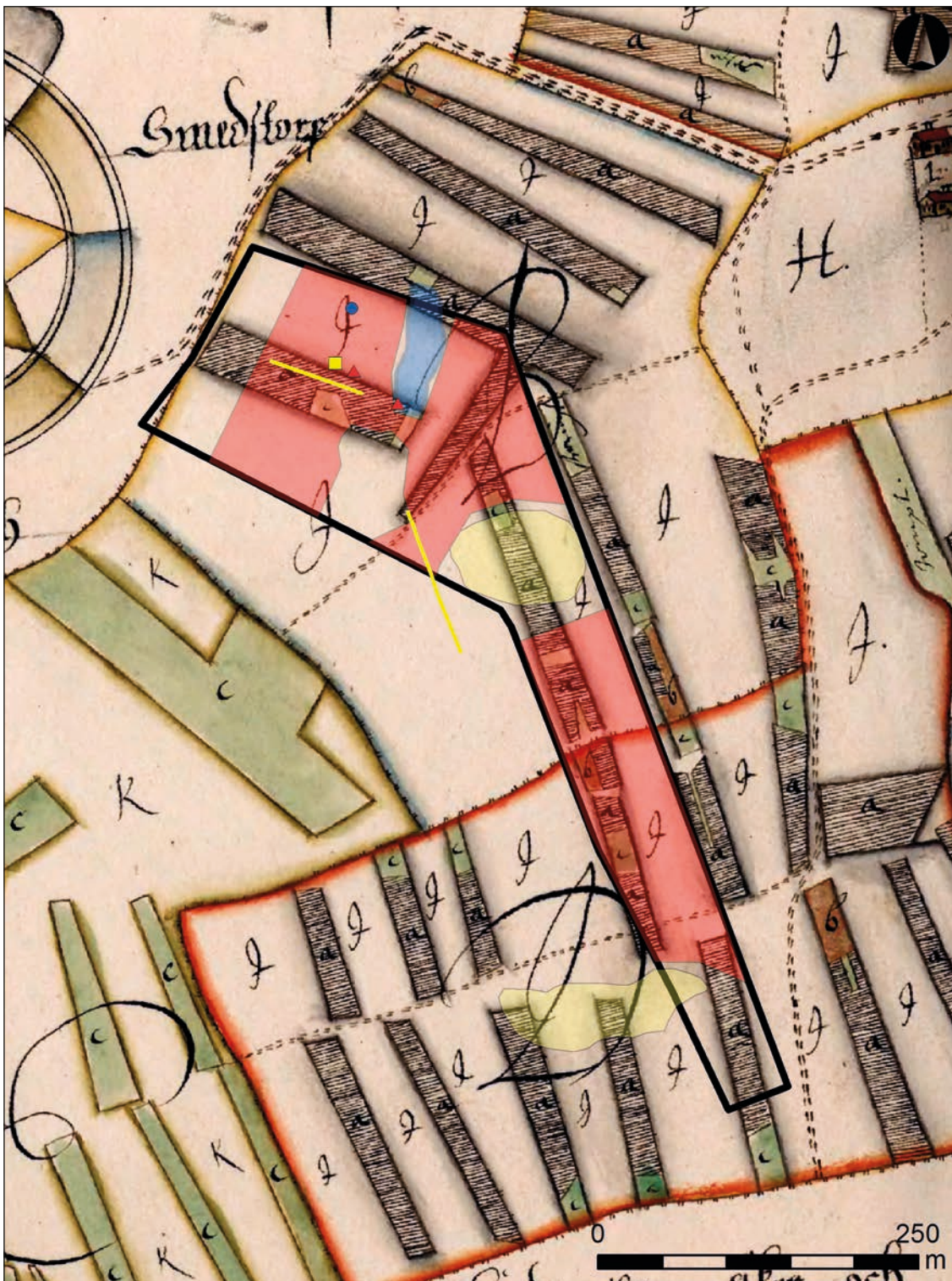
Under denna tid blickade de döda inte ut mot ett öppet hav. Littorinahavet hade dragit sig undan och Hjälmarens avsnörts från Mälaren. Vid foten av Lannahöjden bredde ett system av sjöar och våtmarker ut sig mot sydöst och vidare österut mot Kvismaren och Hjälmarens.

Under järnålder och historisk tid finns ett flertal indikationer på att utredningsområdet nyttjades som boplat. I utredningsområdets närhet finns lämningar daterade till yngre järnåldern (Hidinge 99, 164, 165 och 167). I Hidinge 167 påträffades även huslämningar som daterades till 800–1000 e.Kr.

Figur 14. Strandlinjekarta som visar vattennivån 70 meter över havet, vilket representerar strandlinjen kring 7000 f.Kr. Lämningar från Forsök är markerade med blått. Utredningsområdet är beläget på sydöstra delen av en udde. I väster ses utloppet för det dåtida Svartån. Skala 1:20 000.

Förutom boplatserna finns även ett stort antal områden med röjningsrösen och fossil åkermark i nära anslutning till utredningsområdet. Dessa lämningar utgör spår efter jordbruk och en indikator på att människor bott i närheten av den mark man har odlat. Röjningsrösen i Hidinge 99:1 daterades till järnålder och Hidinge 102 till 1800-tal, vilket därmed innebär att röjningsrösen tillkommit under en längre tid. Man kan således inte utesluta att röjningsrösen kan utgöra övertäckta stensättningar där odlingssten under en senare odlingsfas lagts ovanpå de äldre stensättningarna. Under inventeringen påträffades två rösen (objekt 3 och 4) inom utredningsområdet, vilka tolkades kunna utgöra dylika stensättningar. Vidare visade kartstudierna att ytor inom objekt 10 och 11 varit täckta av rösen, vilka inte är synliga idag. Även här finns möjligheten att eventuella överplöjda gravar kan finnas inom objekten.

Figur 15. Geometrisk avmätning från år 1687 över Lekebergas (Lekebrukz) frälsegårds ägor i Lanna by. Utredningsområdet markerad med svart ram. Kartan är inte detaljerad och visar enbart ägorna hörande till en gård, men visar att området nyttjats som åkermark.. Skala 1:5 000.

Utvärdering av resultaten i förhållande till undersökningsplanen

Syftet med den arkeologiska utredningen etapp 1 var att fastställa om det fanns ytterligare fornlämningar inom utredningsområdet. Arkeologgruppen AB anser sig ha fullgjort sitt uppdrag genom att via arkiv- och kartstudier samt genom fältinventering ha uppmärksammat lägen för grav- och boplatser, vilka inte är synliga ovan mark och identifierat ytterligare lämningar, synliga ovan mark, som inte var kända sedan tidigare.

Arkeologgruppen AB har följt den metod som redogjordes för i undersökningsplanen, vilken följde Länsstyrelsens förfrågningsunderlag.

Referenser

Tryckta källor

- Karlenby, L. & Knabe, E. 2011. *Tider av närvaro – tider av frånvaro*. Boplatsslämningar från stenålder till medeltid i Sälven 1:31, Hidinge socken, Lekebergs kommun. Arkeologgruppen rapport 2011:12.
- Johannessen, A-C. 2001. *Rösen och härdar vid Örebro golfklubb–Lanna*. Närke, Hidinge socken, Vreta 2:2 och Lanna 4:64, RAÄ 7, 99 och 102. UV Bergslagen rapport 2001:33.
- Ramström, A. 2010 *Skrantåsen*. Särskild arkeologisk utredning. Närke, Hidinge socken, Sälven 1:3. Arkeologgruppen rapport 2010:1.

Kartor och arkivmaterial

HISTORISKA LANTMÄTERIAKTER

- Geometrisk avmätning, 1687. Lantmäteristyrelsens arkiv, akt: S4: 125-28, Hidinge socken, Lanna 1-4.
- Storskifte på inägor, 1780. Lantmäteristyrelsens arkiv, akt: S29-20:2, Hidinge socken, Lanna 1-4.
- Laga skifte, 1830. Lantmäteristyrelsens arkiv, akt S29-20:3, Hidinge socken, Lanna 1-4.
- Laga skifte, hemmansklyvning 1838. Lantmåterimyndighetens arkiv, akt: 18-hid-68, Lekebergs kommun.
- Häradsekonomiska kartan, 1864-67. Örebro län, kartblad J112-64-4.

Tekniska och administrativa uppgifter

Landskap	Närke
Län	Örebro
Kommun	Lekeberg
Socken	Hidinge
Fastighet	Hidinge-Lanna 1:15, 1:28, 1:48, 1:76, 1:89, 1:90, 1:92, 1:127 och Hidinge-Lanna SAMF:1
Fornlämningsnummer	Hidinge 2:1

Projektledning	Johnny Rönngren
Personal	Johnny Rönngren, Leif Karlenby

Undersökningstid	2016-08-26
Exploateringsyta	83 500 m ²
Koordinater	X 6565758 Y 494926
Koordinatsystem	SWEREF 99 TM
Höjdsystem	RH 2000

Länsstyrelsens diarienummer

431-579-2016

Arkeologgruppens projektnummer

2016_61

Arkiv

Arkivmaterial förvaras tillsvidare hos Arkeologgruppen AB.

Digitalt arkiv

Digitala data förvaras tillsvidare hos Arkeologgruppen AB.

Fynd

Inga fynd omhändertogs.

